

Nr 25.

*Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion
angående skattelättnader för fiskare i syfte att sti-
mulera försöksfiske på avlägsna fiskevatten.*

(2:a avd.)

I en inom riksdagen väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion II: 354 av herr *Staxäng* har hemställts, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning angående möjligheterna att åstadkomma skattelättnader för fiskare i syfte att stimulera försöksfiske på avlägsna fiskevatten».

Beträffande motiveringen för det i motionen framställda yrkandet får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Riksdagen anvisar sedan länge årligen ett visst anslag för avsättning till fonden för befrämjande av fiske på avlägsna fiskevatten. Anslaget utgjorde för budgetåret 1951/52 30 000 kronor men höjdes enligt beslut av 1952 års riksdag till 40 000 kronor för budgetåret 1952/53.

I två vid 1951 års riksdag väckta likalydande motioner yrkades bl. a. att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning rörande möjligheterna att ställa statsgaranti för försöksfiske på avlägsna fiskevatten.

I sitt av riksdagen godkända utlåtande nr 1 yttrade 1951 års jordbruksutskott med anledning av motionerna att enligt utskottets uppfattning vissa skäl kunde åberopas för den i motionerna begärda utredningen, men att med hänsyn till den återhållsamhet i fråga om ekonomiska åtaganden från statsverkets sida, som måste iakttagas i dåvarande läge, utskottet icke ansett sig böra biträda yrkandet om utredning.

Kungl. fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök hemställde i sina anslagsäskanden för budgetåret 1952/53, att den vid 1951 års riksdag väckta utredningsfrågan skulle upptagas till förnyad prövning. Vederbörande departementschef ansåg emellertid att vad 1951 års jordbruksutskott anfört såsom stöd för sitt yrkande om avslag på motionerna i ämnet fortfarande ägde giltighet, varför han icke biträdde det av fiskeristyrelsen framlagda utredningsförslaget.

Vid 1952 års riksdag uppmärksammades ånyo förenämnda spørsmål. I motionen II: 77 av herr *Staxäng* m. fl. yrkades sålunda skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om skyndsamt utredning av frågan om statsgaranti för försöksfiske.

I sitt av riksdagen godkända utlåtande nr 1 anförde 1952 års jordbruksutskott med anledning av motionsyrkandet, att den reducering av fångstmöjligheterna, som under senare år till följd av utfiskning uppstått på mera näralliggande fiskevatten, otvivelaktigt vållade vissa svårigheter för det svenska fisket. Utskottet hemställde i anledning av motionen II: 77 att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära att Kungl. Maj:t ville låta företaga en utredning rörande möjligheterna att åstadkomma ett utökad försöksfiske på avlägsna fiskevatten ävensom för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kunde föranleda.

Utskottets hemställan bifölls av riksdagen.

I anledning härav uppdrog Kungl. Maj:t åt fiskeristyrelsen att inkomma med den begärda utredningen. I en den 11 december 1952 dagtecknad underdånig skrivelse har styrelsen på grundval av verkställd utredning framlagt förslag till statsgaranti för försöksfiske på avlägsna fiskevatten. Förslaget innebär i korthet att fiskare, som därav är i behov, kan erhålla statsgaranti för bedrivande på avlägsna fiskevatten av fiske, i vilket svenska fiskare icke eller endast i ringa omfattning deltagit. Garantien, som avses skola lämnas av fiskeristyrelsen, föreslås begränsad till visst högsta belopp.

I den föreliggande *motionen* har anförts bl. a. följande. Den utredning angående statsgaranti för försöksfiske som nu arbetade torde närmast komma att utforma statsgarantien som ett i viss utsträckning tänkt skydd mot förluster vid sådant fiske. Detta syntes motionären böra kompletteras med en åtgärd, som tillförsäkrade fiskarna en rimligare andel än hittills i det eventuella ekonomiska nettot av ett sådant pionjärfiske. Med nuvarande beskattningsnormer måste fiskarna avstå en orimligt stor andel av denna till priset av stora risker och umbäranden förvärvade inkomst. Om exempelvis ett båtlag tjänade tusen kronor »extra» på ett par försöksfiskeresor till ett nytt fiskevatten, i stället för att nöja sig med ett traditionellt mindre givande mellansäsongfiske eller helt enkelt ligga stilla någon tid, bleve den reella ekonomiska behållningen därav per capita oproportionellt starkt decimerad, därför att denna inkomst lades på den ordinarie inkomsten. I Norge, där man också hade kännning av dessa olägenheter, övervägde man allvarligt att revidera beskattningen så, att fiskare finge skattelättnader för inkomster från försöksfiske.

Ur svensk samhällelig synpunkt framstode det som önskvärt och ekonomiskt försvarbart, att statsmakterna övervägde denna fråga. Tekniskt vore den säkerligen ganska komplicerad, men denna omständighet borde inte utgöra något hinder för en undersökning, varigenom man gäve det utvecklingsfrämjande privata initiativet inom fisket ytterligare stimulans.

Utskottet. Såsom av den lämnade redogörelsen framgår har statligt stöd åt fiske på avlägsna fiskevatten utgått i ett flertal år i form av anslag. I statsverkspropositionen för det kommande budgetåret har jämväl upptagits ett

dylikt anslag. Frågan om vilka åtgärder som borde vidtagas för att utöka detta fiske var föremål för behandling såväl vid 1951 som 1952 års riksdagar, därvid riksdagen hade att taga ställning till om en utredning härutinnan borde komma till stånd eller ej. 1952 års riksdag hemställde i skrivelse till Kungl. Maj:t om sådan utredning, vilken numera utförts av fiskeristyrelsen. Styrelsen har på grundval av utredningen framlagt förslag till statsgaranti för ifrågavarande fiske, vilket förslag för närvarande är föremål för departementsbehandling. Fiskeristyrelsen föreslår, att de medel, vilka hittills pläгат beviljas under anslaget till Avsättning till fonden för befrämjande av fiske på avlägsna fiskevatten, hädanefter från och med budgetåret 1953/54 anvisas under ett reservationsanslag till Statsgaranti för främjande av fiske på avlägsna fiskevatten. Proposition i ämnet kan enligt vad utskottet inhämtat förväntas bli förelagd innevarande års riksdag.

I den föreliggande motionen har yrkats skrivelse till Kungl. Maj:t med hemställan om utredning angående möjligheterna att åstadkomma skattelättnader för fiskare i syfte att stimulera försöksfiske på avlägsna fiskevatten.

Utskottet vill erinra om att utskottet, då det i andra sammanhang föreslagits att meddela viss verksamhet statligt stöd i form av skattelättnad, hävdade, att understödet i stället borde utgå i form av anslag till verksamheten i fråga. Riksdagen har vid ett flertal tillfällen uttalat sin anslutning till denna uppfattning. Vad motionären anfört till stöd för motionsyrkandet anser utskottet icke utgöra skäl för ett frångående av den tidigare av riksdagen intagna principiella ståndpunkten, detta så mycket mindre som statligt stöd i form av anslag redan utgår till den i motionen avsedda verksamheten. Utskottet avstyrker fördenskull den föreliggande motionen.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att motionen II: 354 av herr Staxäng angående skattelättnader för fiskare i syfte att stimulera försöksfiske på avlägsna fiskevatten icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 12 mars 1953.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjö Dahl, Heüman, Gustaf Elofsson Spetz, Velander, Ramberg, Söderquist, Damström, Snygg och Patrick Nilsson; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Sundström, Hagberg i Malmö, Sjölin, Olofsson, Brandt, Kollberg, Strandh och Kärrlander.